

besidder i stor Udstrækning, og ikke blot det, men han spekulerer og er Ejendomspekulant i stor Udstrækning; den højtærede Justitsminister er Teglværksejer, den højtærede Justitsminister har en gammel Sagførerforretning, der formodentlig ikke helt er forsvunden af Tilværelsen. Altsaa paa en Række uensartede og mangfoldige Omraader er den højtærede Justitsminister en stor Forretningsmand. Paa mange af disse Omraader vil han have Lejlighed til at komme i Forbindelse ogsaa med et saadant Firma. Jeg spørger nu den højtærede Justitsminister: Har den højtærede Justitsminister været ganske uinteresseret i at give det køhlerske Firma disse store Statsarbejder?

Jeg nævnte før, at den højtærede Justitsministers Teglværk var Leverandør til Privatbanken. Det er mig endvidere bekendt, at den højtærede Justitsministers Teglværk væsentlig levere sine Mursten gennem Aktieselskabet „Frederiksholms Teglværker“, som væsentlig indehaves af den køhlerske Familie, i hvis Bestyrelse to af Familien Køhler sidde, og hvis Formand for øvrigt er det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen), der sidder her, medens et andet Betyrelsesmedlem er Kammeradvokat Winther, som har Fuldmagt til at tegne Firmaet og ogsaa har vist sig som Formand for Aktieselskabet „Oscar Køhler“. Skulde den højtærede Justitsminister have nogle nærmere Oplysninger om sine Murstensleverancer, vil jeg sætte megen Pris paa at høre lidt nærmere derom. Jeg tror, det vilde være noget for Finansudvalget ogsaa at sætte sig en Smule ind i.

Se, som Sagerne nu foreligge, ville De alle forstaa — Offentligheden vil i hvert Fald forstaa det —, at da jeg fik Underretning om, at der bestod et saadant Forhold som det, jeg her har skildret, mellem Landets Justitsminister og et saadant Land, et Forhold som det, jeg her har paatalt, sagde jeg til mig selv: Her er løftet en Flig for Forhold, der kunne medføre Korruption! Og det er min Overbevisning, at vi ligesom ere ved at skimte noget i dansk offentligt Liv, der minder om det berygtede Panama i Frankrig. Jeg vil gerne være med til i Tide at raabe Varsko, jeg vil nødig have, at vort offentlige Liv skal kompromitteres ved en saadan Sammenblanding af privat Økonomi og offentlig Myndighed, som der her er fremkommet saa mange Tegn paa. Den højtærede Justitsminister afgiver ikke ved sin Fortid nogen Garanti for, at han i

Sandhed er Varetager af demokratiske Interesser, og jeg vender derfor her tilbage til det Synspunkt, hvorfra jeg gik ud i min Tale forleden, at skulde det komme til en stor Kamp paa de demokratiske Mærkesager, eventuelt mod det andet Ting, gælder det om, at Befolkningen har fuld Tillid til de Mænd, der skulle gaa i Spidsen. Men Justitsministeren staar vistnok ifølge sin Fortid og ifølge hele sin offentlige Virksomhed som en Mand, som Befolkningen ikke kan se hen til med virkelig Tillid.

Han har efter min Mening spillet en skæbnesvanger Rolle i dansk Politik. To Gange har han efter min Mening forfalsket Sejren; første Gang, da vi havde vundet Sejren over Forliget, da kom desværre det ærede Medlem for Køge (Alberti) med over paa den demokratiske Side og bidrog derved til Forfalskningen af den virkelige Sejr, der var vunden den 9. April 1895. Og den Gang, da Sejren var vunden den 23. Juni 1901 efter en Menneskealders Kamp, da Parlamentarismen var anerkendt, da kom denne Ulykkesfugl igen, og jeg tror derfor, at han mere end nogen anden var Aarsagen til Forfalskningen af Sejren, der berøvede Befolkningen Frugten af den Kamp, der var ført gennem en Menneskealder. Vi ønske ikke, at Demokratiet skal kompromitteres, vi ønske ikke, at det parlamentariske System skal skandaliseres paa en saadan Maade, at Reaktionen jubler og Højre haaner Demokratiet, at Højres Blade skrive de giftigste Artikler mod dette Ministerium, at de fremdrage mangfoldige af personlige og privat-økonomiske Forhold. Det medfører en Slappelse, en Skuffelse og et Mismod ogsaa i demokratiske Kredse, der gør, at Højre og Reaktionen kunne komme og saa deres Sæd der. Det er Faren, og derfor maa jeg raabe et Holdt i Tide.

Jeg synes, der er fremkommet saa meget nu allerede, at jeg tror, jeg med Rette tør vende mig til den højtærede Konseilspræsident og spørge ham, om han ikke anser det for rigtigt efter alt, hvad der nu er fremkommet, efter den Kritik, der daglig findes i Pressen, at skride til Nedsættelse af en Kommission til Undersøgelse af Forholdet mellem Justitsministerens private Økonomi og offentlige Virksomhed. Jeg skal gerne for denne Kommission stille alt det Materiale til Raadighed, som jeg er i Besiddelse af. Under denne Kommissions Arbejde bør den Maade, hvorpaa Embeder uddeles, bør den Maade, hvorpaa Bevillin-